

[Christmas Møller.]

Regeringen vil laane villigt Øre til dette Forslag. Vi fremsætter det ikke, for at der skal være Strid i Danmark om denne Sag, men for at der skal være Ro og Enighed om at føre vor eneste Koloni og dens Befolkning frem til saa gode og sunde Vilkaar som muligt.

Vi agter i den nærmeste Fremtid at forelægge Forslag om Ændringer i Lovene om Danmarks Undergrund. Vi beklager den Stilling, den højtærede Statsminister har indtaget til denne Lovgivning, idet vi mener, det maatte have været muligt for den højtærede Statsminister og Statsministeriet at komme bort fra et Forhold, som i hvert Fald vi føler er en Urimelighed, idet vi mener, det havde været langt formaals-tjenligere, om det havde været det danske Samfund som saadant, der foretog disse Foranstaltninger og eventuelle Indvindinger.

Endelig ønsker jeg at sige, at Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeninger maa tages op. Man har vel Lov til i Dag at sige, at der, hvor Modstanden har været stærkest, former det sig nu saaledes, at man kan vente, at en Forhandling, sigtende mod positive Resultater, kan komme i Gang. Den Tale, som Statsministeren holdt paa Hindsgavl, maa vi betragte som en stærk Underbygning af hele det kooperative System, og man har vist Lov til at sige, at man ofte i Praksis ser en lignende Tendens fra Myndighedernes Side, men denne Tendens vil vi paa det skarpeste vende os imod.

Jeg skal slutte de Bemærkninger, vi her ved Indgangen til Rigsdagsarbejdet har at fremsætte, med at sige til den høje Regering og til det høje Ting, at ingen kan være i Tvivl om vort Partis Stilling. Vi har givet klar Besked om vor Stilling til Spørgsmaalet om Landets Forfatning, til Spørgsmaalet om Landets Forsvar og til Spørgsmaalet om Landets økonomiske og sociale Politik.

Jeg vil gerne have Lov til her at bruge et Par enkelte Citater. Vi har givet fuldkommen klar Besked om Forfatningen. Vi har om Forsvaret sagt: Det konservative Folkeparti kræver, at Landets Forsvar bringes paa Fode, saaledes at det kan garantere os selv og det øvrige Norden, at de militære Forudsætninger for et nordisk

Samvirke til Hævdelse af en fælles nordisk Neutralitet dermed er tilvejebragt. Vi siger dermed, at Spørgsmaalet om Landets Værn skal vi først og fremmest bringe i Orden selv, det er et indre Spørgsmaal.

Vi kan dernæst henvise til vor Stilling med Hensyn til den økonomiske Politik, vi ønsker der skal føres, Sociallovgivningens Forsikringsindarbejdelse, Valutacentralens Erstatning med andre tjenlige Midler, en ændret Skattepolitik. Vi har peget paa, hvorledes vi mener, Foranstaltninger maa iværksættes over for Landbruget.

Jeg tror derfor, at man kan sige om Det konservative Folkeparti, at om dets Stilling til de 3 Spørgsmaal, som er denne Rigsdagssamlings — om den bliver kort eller lang — er der Klarhed. Det er ikke her ved Indgangen til Arbejdet os, der skal skabe Klarhed. I „Fyns Venstreblad“ — i hvert Fald i gamle Dage Det radikale Venstres Hovedorgan; noget lignende læses til Morgen i „Politiken“; jeg tager „Fyns Venstreblad“ — staar følgende:

„Det er paa Grund af det tilslørede i den socialdemokratiske Ordførers Ord ikke muligt i Dag at sige, hvorhen det bærer med den politiske Udvikling her i Landet, militærpolitisk og regeringspolitisk, men for at der ikke skal være Tvivl om vort Standpunkt „— Helte er de jo altid —“ over for dette Spørgsmaal, vil vi med det samme erklære, at vi i vort Syn paa den Lære, der kan uddrages af den europæiske Krisesituation, er enig med Hr. Hassing-Jørgensen, som vi citerede forleden.“

Og det er fuldkommen klart, at „Politiken“s ledende Artikel i Realiteten siger det samme. Derfor slutter jeg da med at sige: Ja, Klarhed skal tilvejebringes, vi for vort Vedkommende har givet Besked om de 3 Spørgsmaal. Jeg kan godt føje dertil, at vi Konservative er praktiske Folk; i alvorlige Situationer tager vi Hjælpen til Fremme af Landets Interesser, hvor vi kan faa den. Jeg kan ogsaa godt tilføje, at vi er maaske de eneste, der klart ved, hvad vi vil. — Nu venter vi paa Besked om, hvad Regeringen vil.

Steen: Netop paa det Tidspunkt, da Rigsdagen samles for at drøfte og træffe Afgørelse i en Række for vort Samfund